

[Fuglsang.]

vores absolutte mening, at det vil være rigtigt i dag. Vi lever i en periode, hvor vi er inde i en hastig udvikling på alle områder, en udvikling, der bl. a. også kommer til udtryk i en stigende arbejdsdeling, i en stigende specialisering også i de forskellige dele af landet, men som på den anden side også ganske naturligt medfører et stigende behov for at binde disse ting sammen for indbyrdes forbindelser.

Med hensyn til selve økonomien og de andre argumenter, der føres frem, er jeg vel ikke den eneste, som undertiden, jeg tør sige rent bogstaveligt, har moret mig ved bl. a. at læse i gamle årgange af Folketings-tidende, hvordan man har argumenteret og motiveret og vurderet udviklingen inden for trafikken, lige fra de første biler dukkede frem på landevejene og så til dags dato. Det har jo aldrig nogen sinde været dem, der holdt tilbage, som har fået ret. Det har jo altid været dem, der har forsøgt at tilpasse transport og andre ting til den tekniske udvikling, og sådan vil det selvfølgelig også være i dag.

Med hensyn til selve omkostningerne og den omsorg for skatteyderpengene, man lægger for dagen, ville jeg ønske, at samme bekymring og omsorg ville blive lagt for dagen, når man overhovedet behandler anvendelsen af skatteyderpenge.

I øjeblikket er det sådan, at man f. eks. ikke alene behandler dette ganske store broprojekt, men man behandler også anvendelsen af skatteyderpenge til militære formål og vel at mærke lige så mange penge hvert år, som hele dette projekt, som dog strækker sig over en årrække, vil koste. Hvis man virkelig havde den ansvarsfølelse over for skatteyderne og anvendelsen af rigets midler, ville jeg tro, eller ville jeg være sikker på, at det ville være bedre at placere disse midler i fredelige formål, som denne broforbindelse er, fremfor i militære formål.

Formanden:

Jeg henstiller, der bliver mere ro i salen, så de medlemmer, der vil lytte, får lejlighed til det. Der er mange talere endnu.

(Kort bemærkning).

Holmberg (V):

Det er et kort spørgsmål til hr. Bilgrav-

Nielsen, efter at vi nu har læst dagsordensforslaget. Det er fremsat af hr. Bilgrav-Nielsen. Må jeg have lov at spørge: er det på den radikale gruppes vegne, eller er det bare hr. Bilgrav-Nielsen?

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg synes, jeg vil benytte lejligheden til at tilkendegive min uenighed med den kommunistiske taler. Jeg vil gerne sige, at hvis jeg havde valget imellem at bruge 5 mia kr. på forsvaret og bruge 5 mia kr. til Storebæltsbroen, så er jeg bange for, at Storebæltsbroen røg sig en tur. Jeg turde bestemt ikke ofre forsvaret af hensyn til Storebæltsbroen, for det er til at overskue konsekvenserne af, at vi udskød Storebæltsbroen og endda eventuelt ikke fik den. Men at Danmark opgav sit forsvar, ved jeg at der heldigvis er et stort flertal her i tinget der siger, at det vil de overhovedet ikke overveje. Og så har heldigvis de to ting intet som helst med hinanden at gøre, ikke det allerfjerneste, og derfor kan det kun være af propagandistiske grunde, at sagen drages med ind her i diskussionen.

Hvis derimod den kommunistiske taler med sit indlæg ville pointere, at der ingen grund er til at sammenligne statens nuværende udgifter med det, som det vil koste at anlægge en bro ud i fremtiden over en lang periode, så er synspunktet grundlæggende rigtigt. Det var det, jeg søgte at vinde gehør for allerede forleden dag. Det har ikke noget med de årlige udgifter at gøre at nævne et beløb, som er en engangsudgift.

Så har der været talt om, at der kommer nye ting frem. Hvad er det for nye ting? Det er nye skøn og nye udtalelser, men der er da ikke nye kendsgerninger. Kendsgerningerne omkring Storebæltsbroen er akkurat de samme, som da vi første gang begyndte at diskutere denne sag for 20 år siden. Vi kunne akkurat lige så godt dengang have besluttet at opføre den Storebæltsbro, for historiens dom over henholdsvis, at vi gør det og vi ikke gør det, vil være den samme om 25 år, enten vi var begyndt før eller senere. Man vil bare om 25 år ikke kunne forstå, at vi ikke begyndte noget før.

Det er folketingsmænds opgave at tage et ansvar, og jeg tror, man ude i befolkningen vil stå uforstående over for, at vi bliver ved med under forskellige påskud at skubbe